

Herudover er der på tillægsbevillingslovene for de seneste år bevilget rådet tilskud på ca. 7 000 kr. til dækning af halvdelen af rådets udgifter til deltagelse i det internationale standardiseringsarbejde.

Dansk standardiseringsråd blev oprettet af handelsministeriet i 1926 med den opgave at virke for standardisering indenfor industri, håndværk og teknisk virksomhed samt at være centralorgan for andre organisationer eller udvalg, der arbejder for standardisering. Den opgave, der således er pålagt rådet, har i årenes løb fået et meget stort omfang og dækker standardisering på så vidt forskellige områder som gevind, stål og jern, fiskekasser, konserverdåser, landbrugsvogne, transportmidler, damekjolestørrelser, tekniske tegnenormer og signaturer o. s. v. Ialt er der hidtil nedsat 83 udvalg med over 100 underudvalg, i hvilket 600—700 medlemmer som repræsentanter for videnskab, industri, håndværk, handel og forbrugere uden vederlag yder et meget stort arbejde for standardisering. Resultatet af de mange udvalgs arbejde er ca. 500 „Danske Standards“, det vil sige tabeller og forskrifter, der indeholder de betingelser, der på de forskellige områder må opfyldes, for at de pågældende varer eller arbejdsmetoder kan anerkendes som de mest hensigtsmæssige indenfor de enkelte felter og kan anbefales til forbrugerne. Standardisering tilsigter på alle områder, hvor udviklingen har medført unødvendige eller uhensigtsmæssige varianter, gennem en forenkling at opnå praktiske og økonomiske fordele.

Rådet optager kun sådanne opgaver til behandling, hvorom anmodning foreligger fra kompetent side, således at det er det praktiske liv, der er afgørende for, om standardisering skal finde sted.

De midler, hvorover rådet disponerer, hidrører dels fra statstilskuddet, dels fra bidrag, der stilles til rådighed fra privat side. Ved rådets oprettelse blev der bevilget et årligt statstilskud på 12 500 kr. på vilkår, at et tilsvarende tilskud oppebæres fra anden side. Det ordinære statstilskud andrager som anført foran nu 25 000 kr. årlig, medens bidragene fra privat side er forøget til 83 145 kr. i 1947—48 og 126 125 kr. i 1948—49, således at statstilskuddet nu andrager under 20 pct. af de samlede bidrag.

Selv med de forøgede indtægter, som står til rådets disposition, er det imidlertid kun muligt at overkomme $\frac{1}{3}$ af den foreliggende arbejdsmængde. Da denne tilstand under hensyn til standardiseringens samfundsmæssige betydning må anses for uforvarlig, har rådet fra erhvervslivets organisationer opnået tilsagn om et permanent tilskud på 115 000 kr., hvortil kommer specielle bidrag til særlige opgaver. Det er dog en forudsætning for erhvervslivets tilsagn om en permanent tilskudsordning, at et tilskud af samme størrelse ydes fra statens side. Såfremt et tilsvarende statstilskud opnås, vil rådet med et budget på mellem 230 000 og 250 000 kr. kunne fremme arbejdet så meget, at arbejdsopgaverne kan gennemføres omend ikke fuldtud, så dog i et forsvarligt omfang. Dansk standardiseringsråd har herefter overfor handelsministeriet fremsat anmodning om, at det årlige statstilskud må blive forhøjet til 115 000 kr.

Fra handelsministeriets side må man efter forhandling med det økonomiske sekretariat lægge megen vægt på, at rådets arbejde fremmes mest muligt. Gennem rådets arbejde skabes der muligheder for en forbedring af den danske produktions konkurrencedygtighed på de internationale markeder, hvilket må tillægges den allerstørste betydning.

Også for forbrugerne er standardisering af den allerstørste betydning gennem billiggørelse af forbrugsvarer og opnåelse af besparelser på en række områder. Eksempelvis kan anføres, at de danske sygehuse efter nogle års erfaring med de som „Dansk Standard“ fastsatte bomuldsstoffer anslår den årlige besparelse til mindst 200 000 kr. Dansk standardiseringsråd har udarbejdet et budget for det kommende regnskabsår, der under forudsætning af et statstilskud på 115 000 kr. balancerer med 253 000 kr. Til sammenligning hermed kan anføres, at den tilsvarende institution i Norge arbejder med et budget på ca. 400 000 n. kr., hvoraf den norske stat dækker halvdelen, medens det svenske standardiseringsråds budget balancerer med over 1 mill. sv. kr., hvoraf staten dækker 480 000 sv. kr.

Under henvisning til foranstående tillader jeg mig at anmode det ærede finansudvalg om på mine vegne ved 2. eventuelt 3. behandling i folketinget af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1949—50 at ville stille følgende ændringsforslag: